

Present i futur de la reforma litúrgica

FOTO: AGUSTÍ CODINACH

Del 16 al 18 d'abril, en el centenari del primer Congrés Litúrgic de Montserrat (1915-2015), a Barcelona i al monestir de Montserrat, es va celebrar el IV Congrés Litúrgic de Montserrat. Recordant que el primer Congrés va significar la consolidació del moviment de la reforma litúrgica a Catalunya, aquest nou Congrés va recordar la reforma litúrgica conciliar i es va preguntar sobre els reptes que planteja el futur a la litúrgia com a celebració del misteri de Crist i aliment espiritual del poble de Déu. A la foto, acte inaugural del Congrés, convocat pels bisbes de Catalunya i l'abat de Montserrat.

GLOSSA

Compartir sempre per amor

Des de la finestra de l'habitació veig uns contenidors de deixalles. Durant el dia, però especialment en fer-se fosc, hi van passant persones amb uns carretons —transport improvisat— que recullen el que els sembla més valuós. Les nits en què s'hi poden deixar mobles i altres objectes de la casa són especialment concorregudes. Què hi ha darrera aquestes vides? Si es tracta de persones del país, la crisi econòmica, probablement, els ha abocat per camins diversos, pas a pas, cap a la marginació i cap alguns dels problemes que l'acompanyen: subsidis exhaurits, dificultats familiars, pèrdua d'habitatge, baixa autoestima, dependències... En el cas dels immigrants, cal afegir-hi un llarg camí i molts esforços per arribar a allò que consideraven la terra promesa. Arribats a destinació troben precarietat, por, indiferència, desemparament, preocupació angoixant per la família si s'han pogut reagrupar, enyor si la tenen lluny... Nosaltres ens hem acostumat a uns i altres. És una imatge habitual en els nostres pobles i ciutats. Potser els ajudem personalment en determinades ocasions o col·laborem amb alguna organització o institució especialitzada.

¿Som conscients i coherents amb la realitat, però, que es tracta d'un germà o germana en Jesús fet home, presència de Déu, Pare comú?

Aquest Déu que anomenem Pare vol ser Pare de tots i especialment dels pobres, als quals posa sota la seva protecció amorosa. Hem d'aprendre a descobrir en els germans més necessitats la presència de Crist, que es dona a conèixer i s'identifica amb ells, a qui se sent enviat. També ens hi envia a nosaltres per descobrir, reconèixer i donar resposta a les seves necessitats i a compartir els béns materials; mai per força, sempre per amor. Jesús confia que els acollirem, els ajudarem i els farem objecte de la nostra solidaritat en un acte de caritat fraterna que és, alhora, un deure de justícia que fa proper el Regne. «Fill meu, fes almoïna amb els béns que tinguis; quan facis caritat no siguis gasiu. No esquivis cap pobre, i Déu no t'esquivarà. Fes caritat en proporció als béns que tinguis. Si en tens molts, dóna més; si en tens pocs, no et sàpigas greu de fer una almoïna més petita [...]. Qui fa una almoïna ofereix a l'Altíssim una ofrena excel·lent.» (Tb 4,7-8.11)

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

- **Dilluns 4**, reunió de delegats de Missions de les diòcesis amb seu a Catalunya.
- **Dies 5 i 6**, Conferència Episcopal Tarraconense.
- **Dimecres 6**, Visita Pastoral a Masriudoms.
- **Dijous 7**, Visita Pastoral a Pratedip.
- **Divendres 8**, la Bisbal de Falset, 19 h, Confirmacions.
- **Dissabte 9**, Ulldecona, 20 h, Confirmacions.

PARAULES DE VIDA

Als xiquets i xiquetes que rebreu la Primera Comunió: estigueu units al Senyor

Durant els pròxims diumenges molts xiquets i xiquetes de la nostra diòcesi rebreu l'Eucaristia per primera vegada. Serà per a tots vosaltres i per a les vostres famílies un dia de festa. També per a l'Església és un motiu d'alegria, especialment per a totes aquelles persones que en les vostres parròquies s'han esforçat perquè visqueu aquest esdeveniment com un encontre amb Crist: els sacerdots i catequistes que us han acompanyat durant aquests últims anys i us han ajudat a conèixer i estimar més a Jesús. Vull agrair-los el treball que fan, que tan important és per a l'Església. Segur que també vosaltres i les vostres famílies els hi estareu sempre agraïts.

Quan us acosteu per primera vegada a la Mesa del Senyor, penseu a qui rebreu: al mateix Crist. Ell us ofereix la seua amistat, vol estar unit a vosaltres com

un amic que desitja estar sempre prop dels seus amics. Per això se'ns dóna com a aliment, per a poder viure amb nosaltres i acompanyar-nos en tots els moments de la nostra vida. L'Eucaristia és un regal d'amistat que Jesús ens fa. Un amic vertader ompli la nostra vida d'alegria. Acolliu Crist amb la mateixa alegria amb què rebem a algú que ens estima. Agraïu-li sempre eixe gest d'amor.

Quina resposta espera Crist de cadascun de vosaltres? En l'Evangeli que es proclama aquest cinquè diumenge del temps de Pasqua, escoltem unes paraules del Senyor: «Estigueu en mi i jo en vosaltres... no podeu donar fruit si no esteu en mi» (Jn 15,4ss). Jesús vol que no ens allunyem d'Ell, que estiguem sempre units a Ell. Us demana que també vosaltres desitgeu ser els seus amics, que feu el propòsit d'estar units a Ell en tots els moments de la vostra vida. No defraudeu el Senyor. Quan pensem en els nostres amics, ¿no desitgem que eixa amistat es mantinga sempre? ¿no volem que cada dia siga més forta? ¿no fem tot el que es puga per a estar cada dia més units als nostres amics? Així m'agradaria que fóra la vostra amistat amb el Senyor: una amistat per sempre, cada dia més intensa i més forta.

Si sou els seus amics, sentireu els fruits bons que eixa amistat produeix en la vostra vida: estimareu més als vostres pares, la vostra amistat amb els amics serà més autèntica i sentireu el desig d'ajudar sempre als altres, d'una manera especial als més pobres. En una paraula: la vostra vida s'omplirà de l'alegria de saber que esteu prop del Senyor.

Tingueu la certesa que aquests dies em recorde de vosaltres en la meua oració i li demane al Senyor que el dia de la vostra Primera Comunió siga per a tots el començament d'un camí d'amistat amb Crist que no desaparega mai del vostre cor i que sempre desitgeu romandre units a Jesús. Demane també al Senyor pels vostres pares i per totes les persones a qui estimeu, perquè Ell els òmpliga de la seua gràcia.

Que el Senyor vesse sobre vosaltres la seua benedicció.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

ENTREVISTA

▶ **JOAQUIM AMARGANT**

Evangelització audiovisual

En Joaquim Amargant és animador de grups de joves de catequesi a Mataró des de 1968. Fa prop de 15 anys que col·labora amb el programa de TV *Creure Avui*, portaveu de les activitats de l'arxiprestat de Mataró, que formen una trentena de persones. Aquest programa, dirigit per Ramon Safont-Tria, pretén «fer arribar a creients i a no-creients les preocupacions i vivències dels cristians de Mataró i rodalia».

Sou un grup de catequesi actiu... Sí, des de 1973 cada any fem un viatge per Europa amb els joves de la catequesi de Sant Josep de Mataró. Hem realitzat per al *Creure Avui* reportatges dedicats a Escòcia, Àustria, Itàlia, Romania, Perú... Un dels mitjans per treballar amb els joves són els audiovisuals.

Creure Avui és un programa evangelitzador? Recordo el que diu el nostre director: potencialment, tenim una audiència de 400.000 persones. Quantes veuen el programa? Això també depèn de nosaltres? Donem la veu a persones que realitzen tasques amb continguts cristians, expliquem el que fan les comunitats parroquials. Sí, fem un programa obert i atractiu, parlem de coses que afecten la gent, encara que no siguin creients, però que els arribin al cor; també evangelitzem.

Com ha evolucionat la seva fe, a partir del programa? El programa *Creure Avui* m'ha confirmat el que crec cada vegada més: l'Església no l'han de formar persones acomodades —ja siguin religiosos o laics—, sinó persones compromeses amb l'Evangelí. A les entrevistes coneixem persones amb testimonis colpidors; sobretot, les que dediquen el seu temps a tasques humanitàries, ajudant els més desafortunats, arribant a la seva vida...

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels musulmans i pels hindús

Oh Senyor, et dono gràcies pels musulmans i pels hindús i per tots els estimats amics que hi tinc.

Cada vegada que et trobem en la pregària, tu ens fas més bons cristians, més bons musulmans, més bons hindús.

Dóna'ns a tots, a tots, el do de la fe per saber-te trobar.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

Sólo por hoy... estaré alegre

—Sólo por hoy manifestaré el contento interior y la alegría exterior: ¡Jesús ha resucitado! Él es mi futuro: la vida eterna, el cielo prometido. El P. Faber, convertido al catolicismo, escribió: «**La redención fue destinada a devolvernos la alegría y a recuperar los derechos hereditarios.**»

—Sólo por hoy seré generoso. La alegría nos cura de un montón de tristezas y enfermedades, tanto para aquellos que la reciben... como para quienes la dan.

—Sólo por hoy me esforzaré y seré una persona con la sonrisa en los labios; con alegría en la frente, en los ojos, salida de un corazón agradecido y bueno.

—Sólo por hoy desecharé toda preocupación y tristeza. Teresa de Jesús pedía a sus hermanas: «**Miren a Jesús resucitado y... estarán alegres.**»

—Sólo por hoy me comportaré con alegría de acuerdo con lo que amo y espero: Jesús resucitado. Goethe escribía: «**Somos y nos comportamos de acuerdo con aquello que amamos.**»

—Sólo por hoy procuraré ser «un aleluya». Valoraré aquello que me enriquece humanamente, espiritualmente y que tienda hacia **la alegría perenne del cielo.**

—El escritor católico francés Paul Claudel, que estrenó en Barcelona durante el Congreso Eucarístico Internacional su obra *La Anunciación de María*, solía repetir: «**Enseña a los hombres que: no tienen otro deber en este mundo que... la alegría.**»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Los discípulos de Emaús

Lo que les sucedió a los discípulos de Emaús es que el caminar con el Resucitado, al compartir sus expectativas, al recordar sus vivencias con Jesús y repasar los pasajes de la Escritura, entendieron lo que les había ocurrido.

Y al repetir Jesús el gesto de la fracción del pan, entonces recordaron y reconocieron. Al comprender, tuvieron la fuerza para regresar junto a la comunidad y dar testimonio (Lc 24,13-32).

En Pentecostés sucede lo mismo. El Espíritu Santo no se limita a iluminar la memoria de los discípulos para que puedan repetir las palabras textuales del Maestro. Entendieron en profundidad la enseñanza que habían recibido.

Al darse cuenta de la trascendencia de lo acaecido, volvieron a experimentarlo con mayor intensidad aún. Y al vivirlo de nuevo, lo comprendieron desde una nueva perspectiva que infundió solidez a su vida y a su fe. Desde esta base consistente pudieron dar testimonio con una fuerza renovada.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

4. □ Dilluns (■ Barcelona, catedral: La Santa Creu) (litúrgia hores: 1a setm.) [Ac 14,5-18 / Sl 113b / Jn 14, 21-26]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gortard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

5. □ Dimarts [Ac 14,19-28 / Sl 114 / Jn 14,27-31a]. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finojosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

6. □ Dimecres [Ac 15,1-6 / Sl 121 / Jn 15,1-8]. Tradició del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques. Sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

7. □ Dijous [Ac 15,7-21 / Sl 95 / Jn 15,9-11]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. x-xi); sant Benet II, papa.

8. □ Divendres [Ac 15,22-31 / Sl 56 / Jn 15,12-17]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies. Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc. Aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes. Sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità; beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. franciscanes dels Sagrats Cors.

9. □ Dissabte [Ac 16,1-10 / Sl 99 / Jn 15,18-21]. Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió; també la d'Argeme (Còria). St. Gregori de Berrueza, bisbe; sta. Caterina de Bolonya, vg.; sta. Casilda, vg.

10. □ † Diumenge vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Ac 10,25-26.34-35.44-48 / Sl 97 / 1Jn 4,7-10 (o bé: 1Jn 4,11-16) / Jn 15,9-17 (o bé: Jn 17,11b-19)]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol. Sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

DIUMENGE V DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 9,26-31)

En aquell temps, Saule arribà a Jerusalem, i allà intentava incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit, i tots el defugien. Llavors Bernabé el prengué pel seu compte, el presentà als apòstols, i els contà com, pel camí, el Senyor se li havia aparegut i li havia parlat, i amb quina valentia havia predicat a Damasc el nom de Jesús. Des d'aquell moment convivia amb ells a Jerusalem amb tota llibertat, predicava amb valentia el nom del Senyor, conversant i discutint amb els jueus de llengua grega. Aquests es proposaren de matar-lo, però els germans, que ho saberen, l'acompanyaren a Cesarea i el feren marxar a Tars.

L'Església vivia en pau per tot Judea, Galilea i Samaria. Així creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (21)

R. *En el Senyor s'inspirarà el meu himne el dia del gran aplec.*

Davant dels fidels oferiré els sacrificis promesos. / En menjaran els humils fins a saciar-se, / lloaran el Senyor els qui sincerament el busquen, / i diran: «Viviu per molts anys.» R.

Ho tindran present i es convertiran al Senyor / tots els països de la terra; / es prosternaran davant seu / gent de totes les nacions. / Fins les cendres de les tombes l'adoraran, / s'agenollaran davant seu els qui dormen a la pols. R.

Serà per a ell la vida que em dóna, / els meus descendents li seran fidels. / Parlaran del Senyor a les generacions que vindran, / i anunciaran els seus favors als qui naixeran després, / i els diran: «El Senyor ha fet tot això.» R.

«Qui està en mi i jo en ell dóna molt de fruit», diu el Senyor

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 3,18-24)

Fillets, que el nostre amor no sigui només de frases i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu. Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que la consciència, i que ell ho sap tot.

Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat.

El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 15,1-8)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo sóc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. La sarment que no dóna fruit en mi, el Pare la talla, i la que dóna fruit, l'esporga i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Jo sóc el cep, i vosaltres, les sarments. Qui està en mi i jo en ell dóna molt de fruit, perquè sense mi, no podríeu fer res. Si algú se separa de mi, és llançat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i cremen. Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 9,26-31)

En aquellos días, llegado Pablo a Jerusalén, trataba de juntarse con los discípulos, pero todos le tenían miedo, porque no se fiaban de que fuera realmente discípulo. Entonces Bernabé se lo presentó a los apóstoles. Saulo les contó cómo había visto al Señor en el camino, lo que le había dicho y cómo en Damasco había predicado públicamente el nombre de Jesús. Saulo se quedó con ellos y se movía libremente en Jerusalén, predicando públicamente en nombre del Señor. Hablaba y discutía también con los judíos de lengua griega, que se propusieron suprimirlo. Al enterarse los hermanos, lo bajaron a Cesarea y lo enviaron a Tarso.

La iglesia gozaba de paz en toda Judea, Galilea y Samaria. Se iba construyendo y progresaba en la fidelidad al Señor, y se multiplicaba, animada por el Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (21)

R. *El Señor es mi alabanza en la gran asamblea.*

Cumpliré mis votos delante de sus fieles. / Los desvalidos comerán hasta saciarse, / alabarán al Señor los que lo buscan: / viva su corazón por siempre. R.

Lo recordarán y volverán al Señor / hasta de los confines del orbe; / en su presencia se postrarán / las familias de los pueblos. / Ante él se postrarán las cenizas de la tumba, / ante él se inclinarán los que bajan al polvo. R.

Me hará vivir para él, mi descendencia le servirá, / hablarán del Señor a la generación futura, / contarán su justicia al pueblo que ha de nacer: / todo lo que hizo el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 3,18-24)

Hijos míos, no amemos de palabra y de boca, sino de verdad y con obras. En esto conoceremos que somos de la verdad y tranquilizaremos nuestra conciencia ante él, en caso de que nos condene nuestra conciencia, pues Dios es mayor que nuestra conciencia y conoce todo.

Queridos, si la conciencia no nos condena, tenemos plena confianza ante Dios. Y cuanto pidamos lo recibimos de él, porque guardamos sus mandamientos y hacemos lo que le agrada.

Y éste es su mandamiento: que creamos en el nombre de su Hijo, Jesucristo, y que nos amemos unos a otros, tal como nos lo mandó. Quien guarda sus mandamientos permanece en Dios, y Dios en él; en esto conocemos que permanece en nosotros: por el Espíritu que nos dio.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 15,1-8)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Yo soy la verdadera vid, y mi Padre es el labrador. A todo sarmiento mío que no da fruto lo arranca, y a todo el que da fruto lo poda, para que dé más fruto. Vosotros ya estáis limpios por las palabras que os he hablado; permaneced en mí, y yo en vosotros. Como el sarmiento no puede dar fruto por sí, si no permanece en la vid, así tampoco vosotros, si no permanecéis en mí. Yo soy la vid, vosotros los sarmientos; el que permanece en mí y yo en él, ése da fruto abundante; porque sin mí no podéis hacer nada. Al que no permanece en mí lo tiran fuera, como el sarmiento, y se seca; luego los recogen y los echan al fuego, y arden. Si permanecéis en mí, y mis palabras permanecen en vosotros, pedid lo que deseáis, y se realizará. Con esto recibe gloria mi Padre, con que deis fruto abundante; así seréis discípulos míos.»

COMENTARI

Només ancorats en el Crist donarem fruit

La Pasqua és un esdeveniment que és símbol de vida, de vida retrobada, de vida plena, la de Jesús i la nostra. El fragment evangèlic d'avui ens recorda que la fecunditat de la nostra vida depèn de la relació vital amb el Senyor. Jesús il·lustra aquesta veritat amb la imatge del cep i les sarments que ja es troba a l'Antic Testament. Jesús es presenta com «el cep veritable», les sarments del qual som nosaltres. La nostra vida només donarà fruit si estem en comunió vital amb Jesús: «Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi». Jesús es posa, doncs, com a centre significatiu i com

a condició essencial perquè la vida de l'home sigui significativa i fecunda.

La segona lectura afirma aquesta mateixa doctrina quan diu que el fruit fonamental que especifica la moral pasqual és l'amor que «no sigui només de frases i de paraules, sinó de fets i de veritat». És a dir, guardant els manaments que fan referència a la fe i a l'amor fratern: «El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat». La fe i l'amor són els constitutius essencials de la nostra realitat de cristians, són el *manament* essencial, el fruit essencial que el cristià, unit al Crist —cep veritable— ha de produir. Un exemple concret d'aquesta relació vital amb Crist el trobem en sant Pau, que després de la

seva conversió queda transformat pel seu encontre amb el Crist i dóna testimoniatge de la seva fe a Jerusalem i arreu on va (1a lectura).

La paraula de Déu ens invita avui a retornar a les arrels del nostre ser cristià. L'èxit de la nostra vida només serà possible si estem arrelats en el Crist. Sense ell, la nostra existència es torna estèril i sense fruits. La Paraula de Déu ens proposa una vida ancorada en el Crist. Units a Crist, la nostra vida personal i eclesial donarà fruits abundants. En el pluralisme viurem la unitat. Aquesta reunió queda refermada per l'escolta de la Paraula i per la participació en l'Eucaristia, les dues taules on s'alimenta la vida cristiana.

Ignasi Ricart, claretià

CRÒNICA DIOCESANA

Jornada diocesana de Càritas

El 14 de març es va celebrar la segona Jornada diocesana de Càritas d'aquest curs. Ens vam reunir al Seminari Diocesà més de 150 persones: voluntaris, contractats i consiliaris. L'acte central, va ser la conferència de Dario Mollá SJ que ens va parlar sobre l'acompanyament a les persones que vénen a Càritas. Sota el títol: «Acompanyar: Una atenció que surt del cor», va posar especial atenció en que estem acompanyant a persones amb una història, una dignitat, uns sentiments i unes potencialitats que hem d'ajudar a que es posin en marxa. L'acompanyament és una disposició del cor que ens fa propers, acollidors i dialogants amb els altres, sense jutjar-los i amb una acceptació incondicional, tal com feia Jesús.

Vam acabar amb el dinar esperant retrobar-nos el proper dia 13 de juny per seguir la nostra formació, que ens ajuda a servir més i millor als preferits del Pare.

Agustí Adell, secretari general

24 h de Pregària davant el Senyor a la parròquia de Sant Miquel (Deltebre - La Cava)

L'arxiprestat del Delta Litoral, iniciava divendres 13 de març, a les 19 h, les 24 h de Pregària davant el Senyor a la parròquia de Sant Miquel de Deltebre - La Cava. Seguint la iniciativa del papa Francesc. Cada hora estava dedicada a pregar per

una intenció concreta. Algunes de les hores amb pregàries van ser dirigides per alguns grups i moviments de la Parròquia o del Bisbat: els joves de Taizé, la comunitat de Jerusalem, Càritas, els seminaristes del nostre Bisbat...

Han estat 24 h de joia i de pregària intensa, esperançada, davant d'Aquell que tant ens estima i ens acompanya, amb la confiança que mai ens abandona. Durant les hores de pregària els fidels podien rebre el sagrament de la Penitència.

Mn. Joan Guerola

24 Hores per al Senyor

El 13 i 14 de març vàrem viure a la parròquia del Roser de Ferreries una experiència de pregària: «24 Hores per al Senyor». Encoratjats per les paraules del Papa, volíem oferir un temps d'oració i reconciliació. El Santíssim va estar exposat

les 24 hores per a la pregària personal. Cada hora pregàvem per una intenció concreta. Un gran nombre de persones van passar una estona davant del Senyor. També a les hores més intempestives de la nit no va faltar un bon grup d'adoradors que

l'acompanyàvem. Molts sacerdots de l'Arxiprestat vàrem fer torns perquè, durant les 24 hores, tots tinguessin l'oportunitat per confessar-se. Oportunitat que va aprofitar molta gent. El grup 30/40 de la parròquia era l'encarregat de la preparació i coordinació. També van preparar un punt d'acollida a l'entrada de l'església per informar als qui entraven i preparar-los per a la pregària.

Una experiència que ens ha ajudat a tots. Donem gràcies a Déu de qui prové tot.

Parròquia del Roser (Tortosa)

Pelegrinatge diocesà a Terra Santa

Per setè cop consecutiu la nostra Diòcesi ha pelegrinat a Terra Santa. Tot i ser-ne pocs, també enguany al Llibre on signa el Celebrant a les Esglésies de la Custòdia franciscana hi consta el nom de Tortosa: a Sant Pere de Jaffa, Jericó, muntanya de les Benaunces, Basílica de l'Anunciació a Natzaret, Mont Carmel, Basílica de la Nativitat a Betlem, Església de Santa Anna al costat del Lithòstrotos, Basílica del Sant Sepulcre i de la Resurrecció a Jerusalem. Donem gràcies a Déu per aquests Exercicis espirituals.

La solidaritat amb Terra Santa és marca de veritable pelegrinatge: enguany he entregat als diversos llocs 2.220 € provinents de la gratificació que em fa l'agència de viatges, donatius de pelegrins d'altres anys i d'enguany, i de fidels de la Catedral.

Mn. Josep Lluís Arín

PALABRAS DE VIDA

A los niños y niñas que vais a recibir la Primera Comunió: permaneced unidos al Señor

Durante los próximos domingos muchos niños y niñas de nuestra diócesis vais a recibir la Eucaristía por primera vez. Será para todos vosotros y para vuestras familias un día de fiesta. También para la Iglesia es un motivo de alegría, especialmente para todas aquellas personas que en vuestras parroquias se han esforzado para que viváis este acontecimiento como un encuentro con Cristo: los sacerdotes y catequistas que os han acompañado durante estos últimos años y os han ayudado a conocer y amar más a Jesús. Quiero agradecerles el trabajo que hacen, que tan importante es para la Iglesia. Seguro que también vosotros y vuestras familias les estaréis siempre agradecidos.

Cuando os acerquéis por primera vez a la Mesa del Señor, pensad a quién vais a recibir: al mismo Cristo. Él os ofrece su amistad, quiere estar unido a vosotros como un amigo que desea estar siempre cerca de sus amigos. Por eso se nos da como alimento, para poder vivir con nosotros y acompañarnos en todos los momentos de nuestra vida. La Eucaristía es un regalo de amistad

que Jesús nos hace. Un amigo verdadero llena nuestra vida de alegría. Acoged a Cristo con la misma alegría con la que recibimos a alguien que nos ama. Agradecedle siempre ese gesto de amor.

¿Qué respuesta espera Cristo de cada uno de vosotros? En el Evangelio que se proclama este quinto domingo del tiempo de Pascua, escuchamos unas palabras del Señor: «Permaneced en mí y yo en vosotros... El que no permanece en mí... se seca» (Jn 15,4ss).

Jesús quiere que no nos alejemos de Él, que estemos siempre unidos a Él. Os pide que también vosotros deseéis ser sus amigos, que hagáis el propósito de permanecer unidos a Él en todos los momentos de vuestra vida. No defraudéis al Señor. Cuando pensamos en nuestros amigos, ¿no deseamos que esa amistad se mantenga siempre? ¿no queremos que cada día sea más fuerte? ¿no hacemos todo lo posible para estar cada día más unidos a nuestros amigos? Así me gustaría que fuera vuestra amistad con el Señor: una amistad para siempre, cada día más intensa y más fuerte.

Si sois sus amigos, sentiréis los frutos buenos que esa amistad produce en vuestra vida: amaréis más a vuestros padres, vuestra amistad con los amigos será más auténtica y sentiréis el deseo de ayudar siempre a los demás, de un modo especial a los más pobres. En una palabra: vuestra vida se llenará de la alegría de saber que estáis cerca del Señor.

Tened la certeza de que estos días me acuerdo de vosotros en mi oración y le pido al Señor que el día de vuestra Primera Comunió sea para todos el comienzo de un camino de amistad con Cristo que no desaparezca nunca de vuestro corazón y que siempre deseéis permanecer unidos a Jesús.

Pido también al Señor por vuestros padres y por todas las personas a las que amáis, para que Él los llene de su gracia y de su bendición.

Que el Señor derrame sobre vosotros su bendición.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa